

om at udsætte den ny Grundlovs Ikrafttræden, hvorved de kvindelige Vælgere foreløbig blev afskaarne fra al Indflydelse paa Landets Sager, hævdede der sig rundt om i Pressen Røster for, at en saa landsomfattende og repræsentativ Kvindeorganisation som Dansk Kvindesamfund burde protestere imod denne Udsættelse af Kvindernes grundlovmæssige Ret, men Dansk Kvindesamfund bøjede sig for de Bevæggrunde, Regeringen og Rigsdagens Flertal fremførte for ikke at lade afholde Valg under den nuværende udenrigspolitiske Situation, og afholdt sig fra enhver Protestytring.

Til Gengæld for denne Resignation fra Kvindernes Side, følte Dansk Kvindesamfund sig overbevist om, at man vilde vise Kvinderne den Retfærdighed at udskyde alle vigtige og ikke paatrængende nødvendige Afgørelser til Kvindernes Røst kunde blive hørt.

I den Sag, som nu foreligger Rigsdagen til Beslutning, nemlig Salget af vore vestindiske Kolonier, kan vi imidlertid ikke se en paa dette Tidspunkt paatrængende Nødvendighed, men selve Spørgsmaalet forekommer os derimod at være af saa indgribende Betydning, at vi maa betragte dets Afgørelse udenom Kvinderne ikke blot som en krænkende Til sidesættelse af vor grundlovmæssige Medbestemmelsesret, som vi uspurgt har maattet se suspenderet, men ogsaa om et farligt Præcedens for fortsatte vigtige Afgørelser af den fungerende Rigsdag uden vor Medvirken.

Vi andrager derfor den højtærede Regering og Rigsdag om, at der ikke maa blive truffen nogen Afgørelse med Hensyn til Salget af vore vestindiske Kolonier, før denne Sag har været forelagt en ny Rigsdag, valgt af den ny Grundlovs Vælgerfolk, og vi gør udtrykkelig opmærksom paa, at vor Protest ikke gælder selve Salget af Øerne, hvilket Spørgsmaal Dansk Kvindesamfund som Organisation ikke kan tage Stilling til, men kun denne Sags Afgørelse udenom Kvinderne.

Idet vi føler os overbeviste om at have ikke blot Dansk Kvindesamfunds ca. 10,000 Medlemmer, men ogsaa Flertallet af Landets fremtidige kvindelige Vælgerhær bag os i denne Sag, udtaler vi vor Tillid til, at den højtærede Regering og Rigsdag vil forstaa og anerkende vore Bevæggrunde og imødekomme dette vort ærbødige Andragende.

Julie Laurberg.

Den 7. Septbr. fyldte denne gode og trofaste Ven af D. K. og af „Kvinden og Samfundet“ 60 Aar.

De mange Billeder, som „Kv. og Samf.“ mellem Aar og Dag bringer, stammer ofte fra *Hoffotograf Laurberg og Gads Atelier*, og er i saa Tilfælde altid en Gave til Bladet.

Men Julie Laurberg nøjes ikke alene med at tilføre vort Blad dette Gode. Væggene paa D. K.s Hovedkontor bærer ogsaa Vidnesbyrd om hendes Interesse for og Forstaaelse af D. K.s Arbejde. Selv næsten i en generende Grad beskeden og tilbageholden, ved Julie Laurberg intet bedre end at drage andre frem og hyld dem. Blandt de Gaver, hun har skænket D. K. er udmærkede *Kulbilleder* af vor Æresformand og Formand. Ogsaa det smukke *Billede* som vi ejer af Svend Høgsbro er udgaaet fra hendes landskendte — maaske verdenskendte — Atelier.

Vore Læsere vil ogsaa mindes, at det er Firmaet Julie Laurberg og Gad, det skyldes, naar D. K. i sit Arkiv som Gave fra Firmaet har liggende en fortræffelig Film af „Kvindernes Valgretstog 1915.“ —

Ved Siden af disse direkte Udslag af hendes Hjælpsomhed, har hun gennem sit ypperlige Arbejde, som Kunstner og Fotograf vidnet for Kvindernes og dermed for vor Sag, og vi ønsker hende Lykke og Helbred til at fortsætte den Livsgerning, som har ført hende frem til den fremskudte Plads blandt hendes Kolleger, som hun hidtil saa smukt har hævdet.

De hygiejniske Forhold paa de vestindiske Øer.

Da vi tør betragte det som afgjort, at Kvinderne under en eller anden Form i en nær Fremtid vil komme til at tage Standpunkt til Spørgsmaalet: Salg eller Ikke-Salg af vore vestindiske Besiddelser, og da vi maa formode, at det store Flertal af Kvinder kender mindre end intet til Forholdene derovre, har vi tilladt os her at aftrykke af „Ugeskrift for Læger“, 8. Juni 1916, et Uddrag af en Artikel „Om sanitære og hygiejniske Forhold i Dansk Vestindien“ af cand. med. Chr. Ditlevsen, skrevet til Tidsskriftet „Atlanten“, Medlemsblad for Foreningen „De danske Atlanterhavsoer“. Dr. Ditlevsen er født paa St. Thomas og har under et 8 Maaneders Ophold i Dansk Vestindien, hvor han paa Gouvernementets Opfordring undersøgte en Tyfusedepiemi i Frederikssted og Omegn, haft rig Lejlighed til at sætte sig ind i de hygiejniske Forhold paa Øerne.

Disse er, som vil ses af det følgende, af en saadan Beskaffenhed, at de ikke er ærefulde for Moderlandet Danmark og ingenlunde egnede til at indgyde os Kvinder Respekt for Mændenes Administration.

„Kvinden og Samfundet“ kan selvfølgelig ikke tage Standpunkt til, om Øerne bør sælges eller ikke; det forekommer os, at der af nedenstaaende Beretning baade kan udledes Grunde for at sælge Øerne straks, nu hvor der tilbydes sig en gunstig Lejlighed, og for at modsætte sig Salget og i Stedet for sætte alt ind paa at oprette det forsømte og skaffe Danmark noget af den Anseelse tilbage, som det engang erhvervede sig ved at gaa i Spidsen med Slavehandelen Afskaffelse paa de dansk-vestindiske Øer, men ved sin slappe og ligegyldige Administration senere forspildte. — Et Lyspunkt for os Kvinder i denne Jammerbeskrivelse er det at erfare, at en dansk Kvinde har taget Initiativet til at organisere Syge- og Børneplejen paa Øerne, nemlig vor Enkedronning, men de ringe Resultater af dette Skridt til Formindskelse af Børnedødeligheden, overbeviser os til Gengæld om, at saa længe det kvindelige Initiativ holdes udenfor den offentlige Administration, vil Kvinders Anstrengelser som oftest, ligesom her, forblive frugtesløse.